

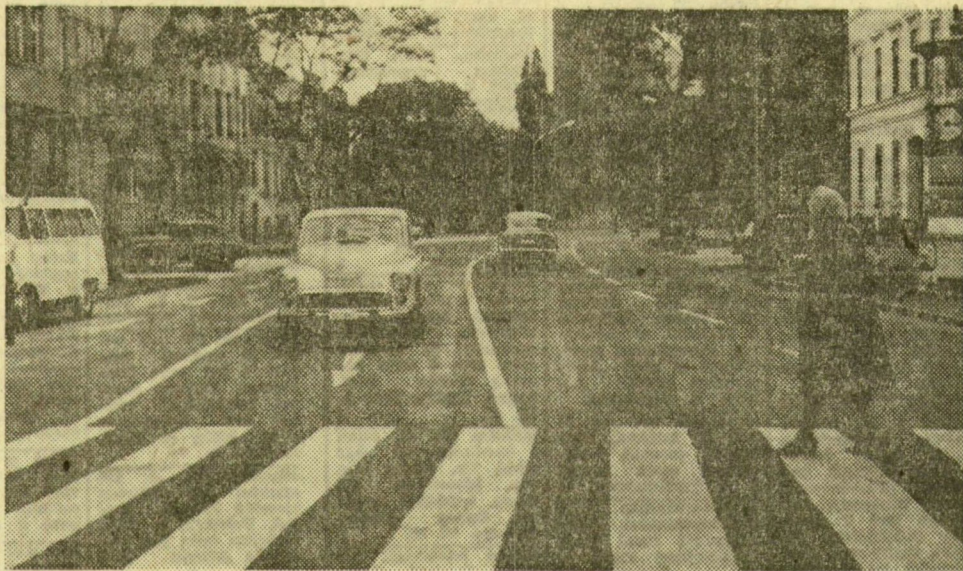
Szebb cégért!

Csak örülni lehet annak, hogy a Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás „mibenlétét” három nyelven is hirdeti főbejáratain. Dicséret illeti azt, aki franciául, szerb-horvátul és természetesen magyarul is felírta a kapura: vásár.

Igaz, tavaly még ilyen se volt, de ha már van, akkor legalább legyen szép. Szegeden jókezd, a betűk tudományát jól ismerő grafikusok dolgoznak. A városban számos izléses plakát, felirat bizonyítja ezt — csupán az említett vásárcég nem. Enyhén szólva jellegtelen, a három kapun három féle. Még van idő rá, hogy kicseréljék!

M. I.

Kész a kiskörút harmadrésze



Somogyi Károlyné felvétele

A szegediek és a város vendégeinek nagy öröme tegnap, 11-én átadták a Lenin körúti felújított szakaszát a forgalomnak. Ezzel lezárult a kiskörút átalakításának első üteme: új arcot öltött az útvonal harmadrésze. Szélesebb lett a kocsút: 14 méteres aszfaltján négy forgalmi sávban, 75 parkolóhelyet alakítottak ki. A felújított szakasszal együtt adták át a Földvári utcát is, amelyet már szintén a jövő forgalmához igazítottak. A 400 méteres Lenin körúti szakasz és a Földvári utca építése, melyet a hódmezővásárhelyi közútépítő vállalat végzett, 4 és fél millió forintjába került az I. kerületi tanácsnak. Készülnek már a további szakaszok kiviteli tervei is. Jövőre — amennyiben lesz rá anyagi fedezet — a Lenin körút újabb szakasza újul meg.

Két tipp a pendlizóknak, s néhány tanulság Szeged vendéglátásáról

A szegedi kirakatokban sehol sem reklámozzák csinos lányok fényképeivel a Halló bárt, az Édent, meg a többiek. Ezek mind Budapesten vannak. Szegeden öt ujjal is meg lehet számolni az éjszakai mulatókat, már ha ezek közül is mind annak nevezhető: Hungária, Tisza, Jégkunyó, Búbos, és — a legújabb értesülés szerint — a július 26-án nyíló Szeged.

Pedig a szegediek és Szeged vendégei is szeretnek, s főleg szeretnének jól szórakozni. Képzelnék csak el egy társaságot, melynek tagjai „pendlizni” indulnak! Vajon merre irányíthatják lépteiket avagy a taxisofort?

Műsor hetenként

Az első tippet a Csongrád megyei Vendéglátótól kaptam. Az ajánlat a következő:

Kezdje a társaság az Öreg-Körössyvel. A friss sör nagyon jól fog esni a Tiszaparti friss levegőn. A környezet romantikus, a naplemente gyönyörű, a hangulat mindenképpen alkalmas arra, hogy felkészítsen a szabadtéri előadásra. Előadás után csak néhány lépés a Dóm tértől a Hági. Ott érdemes vacsorázni, különösképpen specialitásokat: halpaprikát, dorozsmai bicskást, halászlét, s közben hallgatni a jó cigányzenét.

A szabadtéri idején éjjel 2-kor zár többek között a Hági, a Szőke Tisza, a Halászcserda és a Szeged étterem. Hajnali 4-kor a Búbos, a Jégkunyó és a Szeged bárja. Utóbbi kettőre jó lesz telefonon előre helyet foglalni! A Szeged-bárban nemcsak énekesnő szórakoztatja majd a vendégeket, hanem hetenként egyszer nagyobb műsor is, melynek egyes résztvevői még a szokottnál is kisebb ruhában jelennek meg a színen. A napközi „futóvendégeknek” a Szeged drink-bárját ajánlják, amely déli 1-kor nyit.

Újdonság nélkül

A második tippet a Hungária Vállalattól kaptam. E szerint a vendégek vagy a Tiszában vagy a Hungáriában reggelizzenek és ebédeljenek. Mindkét helyen bő a választék. Ebéd után legpraktikusabb kiülni a város „fórumának”, a Virág cukrászdának a teraszára, fagylalt, partéra majd kávét inni átsétálhatnak a Tisza cukrászdájába.

A szabadtéri előadás előtt minden bizonnyal jólesik

majd egy pohárka Szürkebarát az Alabárdos borköszöntőjében. Itt specialitás a pirospaprikával megszórt zsíroskenyér is. Aki nagyon elegánsan akar ékezní, az a szabadtéri után ismét az Alabárdosba tér be, hiszen éjjel 2-ig tart nyitva. Jó zenét, táncot a Hungária és a Tisza bárja ígér, mindkét helyen díszes énekel.

Igazi újdonságot, változást az eddigiekhez képest csak öszre tartogat a Hungária Vállalat, amikor is a Tiszában bevezeti a flambirozást, ami nagyjából annyit jelent, hogy az ételeket, gyümölcsöt stb. kocsiikon tolják az asztalokhoz, s a vendégeket nem a konyhából, hanem helyben szolgálják ki a pincérek. Új hangulatot ad majd az is, hogy este nem fehér, hanem színes abroszokkal terítnek.

El ne unjanak!

Két szórakozni akaró társaság számára tehát ezúton átnyújtom a szkémát! Persze a kettőt nyugodtan meg is lehet keverni, egyik vállalat sem haragszik meg érte. Kérdés csupán, hogy ez így, együtt, elegendő szórakozás-e? Mert nem két, hanem jó néhány hétven két társaság keveredik majd fel hétközben és hétvégeken is, hogy szórakozni, „pend-

lizni” induljon. Az igényekhez képest kissé soványnak és sivárnak tűnik a lehetőség.

A nagyobb kezdeményező készség, az ötletesség ennél sokkal többre lenne képes. Csak két példát a múltból: az ötvenes évek elején minden csütörtökön rendeztek műsort a Hungáriában, akkor ismerkedtek meg a szegediek a kis Kabossal, Rodolfóval, Vámosi Jánossal és még egy jó néhány akkori „menővel”. A Jégkunyóban az ötvenes évek közepén volt műsor estéről estére, de legalábbis hétvégén. Bátran hivatkozhatok a többi nagy vidéki város, Pécs, Miskolc, Debrecen vendéglátóparáira; mind többet produkál, nagyobb választékot kínál a miénknél.

Csak jó ízlés van szükség a vendéglátásban, prűderiára nincs. Aki szórakozni szeret és akar, az szívesen költ rá pénzt, de pénzért, színvonalas, érdekes, esetleg másutt nem látható, hallható szórakozást kér. Egy nagyváros és főképp egy ilyen nagy idegenforgalmú nagyváros nem lehet meg az éjszakai élet csillagása nélkül. Különben elunak bennünket, bármilyen magas művészetet nyújtunk is a Dóm téren, a múzeum-ban, meg a többi elsőrendű fontosságú nyári rendezvényen.

Fehér Kálmán

A termékek „sétáltatása” nem népgazdasági érdek

Tájékoztató a mezőgazdasági üzemek kiegészítő tevékenységéről

Tegnap Budapesten, a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumban tartott sajtótájékoztatón Kármán Kálmán miniszterhelyettes a mezőgazdasági üzemek kiegészítő tevékenységéről beszélt.

A kiegészítő tevékenység a mezőgazdasági üzemekben nemcsak a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok érdeke, hanem az egész népgazdaságé. Jó lehetőségeket ad a helyi kapacitások leköltésére és ha kapcsolódik a mezőgazdasági tevékenységhez, akkor mindenképpen nagyobb támogatást érdemel. Az elmúlt esztendőben ugrásszerű fejlődés mutatkozott ezen a téren. Nyilvánvaló, az új gazdasági mechanizmus kibontakozásával, a közgazdasági tényezők szerepével függ ez össze.

Napjainkban a mezőgazdasági üzemek az országban

2400 árusítóhelyet tartanak fenn, ezeknek 96 százalékát a termelőszövetkezetek és termelőszövetkezeti társulások üzemeltetik. Sokat fejlődött a közvetlen értékesítő tevékenység, bár még további előrelépéssel számolhatunk. Ugyanis ha az áru útját megrövidítik a termelő üzemek a fogyasztóig, akkor olcsóbban, gyorsabban kerül a fogyasztó asztalára a termék. Semmi képpen sem népgazdasági érdek az, hogy a termékeket „megsétáltatják”, esetenként felvásárolják a faluban, elkerül messzi tájakra, s onnét a kereskedelem visszairányítja.

A közeljövőben megfelelően ösztönzik a közvetlen értékesítést. Előfordult, hogy nem kapnak a mezőgazdasági üzemek elég üzlethelyiséget, nem rendelkeznek raktárakkal, s ennél is nagyobb probléma a készlethitelezés. A miniszter-

helyettes szót a mezőgazdasági üzemek ipari tevékenységéről, feldolgozó tevékenységéről, külön kiemelve, hogy a mezőgazdasági üzemek az elmúlt esztendőben 4,7 milliárd forint bevételre tettek szert építőipari munkákból. S ez helyes is, hiszen a tsz-ekben alapvető, hogy megfelelő épületek álljanak, s az állami építőipar a maga koncentrált szervezetével kevésbé alkalmas arra, hogy a közös gazdaságokban tevékenykedjen. Eppen ezért a mezőgazdasági üzemek építőipari tevékenységét a továbbiakban ösztönzik. Ugyanakkor nem helyes — mint néhány szövetkezetben tapasztalhatjuk —, hogy építőipari tervező részleget hoznak létre. 1969 végéig folyamatosan megszüntetik a mezőgazdasági üzemek telephelyen kívüli ipari tevékenységét.

Sz. L. I.

Ki a tévedhetetlen?

— Úgy viselkedik, mint valami tévedhetetlen bölcs! — dohogta elkomorodva egyik ismerősöm, amikor üzemezőjének neve szóba került. — Okos és tanult ember, ez mind rendben van, de kötve hiszem, hogy semmit soha ne ítéljen meg hibásan.

Annál inkább vélekedhetett így, mert, mint a tolvábbiakban kiderült, jelentős minőségi hibát eredményezett a közelmúltban ez a mentalitás. Ha akkor hallgat az idősebb munkásra, s még néhány régi törzsgárdatagra, nem hibáztat egy tetemes tétel export. Így azonban a presztízse — amit annyira féltett, aminek védelmében odavágta: „arra maguknak ne legyen gondjuk!” — végül mégis csorbát szenvedett. S emellett anyagi kár is keletkezett. Nem százezres veszteség, igaz, de azért kiadós figyelmeztetés: a „téves kapcsolásoknak” ára van.

Ha ez csupán egyszeri eset volna, aligha érdemelné említést; a tanulságokat nyilván levonják belőle. Csak hogy az előfordulás nem is olyan ritka, mindennél találkozhattunk olyesmivel, ahol az önféjűség megkerüli a józan körültekintést. Az olyan ember,

aki saját elképzelése szerint — vagy beképzelése szerint — nem tévedhet; lényegében egy „sötét futó” a vállalati gazdálkodás tem-pójában. Lehet, hogy jó produkál egy darabig, de az önkontroll hiánya balfogásokhoz is vezethet. Az pedig mégsem helyénvaló, hogy a gazdálkodással járó kockázatot efféle elkerülhető esetek is növeljék.

Mit lehet viszont tenni? Csak egyet: beszélni kell az önféjűek fejével. Beszélni akkor is, ha ódzkodnak, se-hogy se akarnak hallgatni a jó szóra. És persze nemcsak a beosztottaknak kell ezt megpróbálni, nemcsak azoknak az aranykező, tapasztalt dolgozóknak, akiknek az eszük épp olyan jó vág, mint a szerszámaik. A felsőbb vezetők, akik nyilván ismerik a maguk em-bereit, szintén sokat tehetnek az együtt gondolkodó, egyet akaró szellem ébresztésével, megvalósításával. Az eredményes alkotáshoz erre van szükség. Az időben elhangzó észrevételek, javaslatok módosítják, kiigazítják az esetleges tévedéseket. Az ilyen sokszemű kontrollt, ahogy mon-dani szokták: a kollektív bölcsességet még a legbő-csebbnek tűnő intézkedés sem nélkülözheti.

S. M.

Válaszol az illetékes

Hitellel és Pannónia

Berta József, Szeged, Szent Miklós utca 3. szám alatt lakó olvasónk panasza június 1-én jelent meg az olvasók jevelei között. Leírta, hogy márciusban OTP-hitellevet kért Pannónia (P—20-as) motorkerékpár vásárlásához. Befizette a 6 ezer forintot és azóta havonta 680 forint részletet törleszt, de a motort még nem kapta meg.

A Csepel Kerékpár és Motorkerékpár Nagykereskedelmi Vállalat válaszában (amely lapunk június 21-i számában jelent meg) azt olvashattuk: „Feltételezzük, hogy olvasónk helytelenül járt el és önkényesen törleszti a hitelt olyan motorkerékpár után, amelyet meg-

sem vásárolt. Érthetetlennek tartjuk azt is, hogy az illetékes OTP, ahol a vásárló törleszti a hitelt, milyen alapon fogadja el egy nem vásárolt árucikk után a hitel törlesztését.”

Szerkesztőségünk feltette a kérdést: ha nem gyártanak ebből a motortípusból ele-gendő, miért hirdetnek rá hitelakciót, s miért fogadnak el nem kapható áruért pénzt?

Most újabb választ kapott olvasónk az OTP Csongrád megyei fiókjától, amelyből megtudtuk, hogy olvasónk a hitellel háromszor meghosszabbította és a meghosszabbítások lejártá után új hitellel váltott. Az OTP mindegyik alkalommal felajánlotta a befizetett összegek visszatérítését.

Ebbe a tengeri kigyóvá da-gadt ügybe, ha jól értjük, ott

csúszott a hiba, hogy a leg-első igénylőlapon, amelyet a Csepel Kerékpár és Motor-kerékpár Nagykereskedelmi Vállalat budapesti mintater-me adott ki olvasónknak, nem igazolták, hogy számára Pannónia motorkerékpárt biztosítani tudnak. Az OTP megyei fiókja mégsem hibá-ztatható azért, hogy ezt a hi-telkérő lapot elfogadta, hisz-szen a hitelakció listáján va-lamennyi motorkerékpár-típus szerepel. Ez azt je-lenti, hogy elméletben Pan-nóniát is lehet részletre kap-ni — a gyakorlatban viszont más a helyzet: ezzel a na-gyon keresett típussal nem tudja ellátni a kereskedel-met a gyártó cég az igények-nek megfelelően. Olvasónk mégis ragaszkodott a Pannóniához, emiatt került ebbe a bonyodalomba.

Zöldség és gyümölcs Tarján lakóinak

„Tarján zöldség és gyümölcs nélkül” címmel lapunk június 26-i számában leírtuk az egyre népesebb városrészt ellátási gondjait. Dr. Kuti Árpád, a Szegedi Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat igazgatója válaszolt a cikkre.

Megállapította, hogy való-ban rossz a tarjáni bolt ellátása, ami „részben a boltve-zető nem elég alapos, körül-tekintő megrendeléseire ve-zethető vissza.” De leírja: a rossz ellátás fő oka az, hogy a MEK nem szállítja le tel-jesen a megrendelt árukat.

A boltvezetőnek joga van vásárolni közvetlenül a ma-gántermelőktől, azonban eb-ben is mulasztásai vannak: az előírtnál magasabb áron vásárolt és értékesített. Más-részt az árukezelést is sza-bálytalanul intézte: a régeb-

bi áruk leárazását és az osz-tályozás feltüntetését elmu-pasztotta. Ezek miatt a bolt-vezetőt szigorúan felelősség-re vonják.

Úgy véljük, tarjáni olva-sóinknak nem elég, hogy ne-ki is, a cikknek is igaza van. Dr. Kuti Árpád igazga-tó mellékelte a MEK-nek küldött kifogásoló levelet is, amelyben végül is azt kéri, hogy „az áruada igényét a le-hetőség határain belül kielé-gíteni szíveskedjenek”. Mi magunk is ezt kérjük a MEK-től. Hogy újból aláhú-zuk az ügy jelentőségét: a tarjániak nem válogathatnak az üzletek között, mint a be-lvárosiak. Egyetlen boltra vannak utalva. Ellátásuk ja-ben is mulasztásai vannak: az előírtnál magasabb áron vásárolt és értékesített. Más-részt az árukezelést is sza-bálytalanul intézte: a régeb-